Становище

от доц. д-р Даниела Дончева

за дисертационния труд на **Герман Христов Германов**
за получаване на образователна и научна степен „доктор” на тема:
„Деянието, извършено от служител под прикритие в българското наказателно право”

Докторантът Герман Христов Германов е роден на 08.06.1966 г. в град Варна. Завършил е вишсето си образование в ЮФ на СУ „Св. Климент Охридски”. Първоначално работи в структурите на МВР в град Варна, от 1998 г. е адвокат във Варненска адвокатска колегия.

От 2015 година е докторант във Варненски свободен университет област на висше образование 3. „Социални, стопански и правни науки”, професионално направление 3.6. „Право”, /специалност „Наказателно право/.

Представеният дисертационен труд е с обем 272 страници. Съдържанието е правилно структурирано в увод и три глави, всяка от които разделена на раздели. В заключението е направено обобщение на изследването. В края на дисертацията са добавени две приложения, съдържащи съответно ползваните нормативни актове и техните съкращения, както част от ползваната съдебна практика. Приложен е списък с използвана от автора литература.

Глава Първа на дисертационния труд е посветена на понятието, особеностите и развитието на института „служител под прикритие”, изяснено е смисловото съдържание на определени понятия, използвани в дисертацията. В направения исторически преглед е разгледан процесът на регламентиране на оперативните способи и свързаното с тях деяние на служителя под прикритие, направено е сравнение на възприетия от нашето законодателство модел и чуждите законодателни решения. Авторът е направил изводи относно нормативната регулация на разглеждания институт. Обърнато е внимание на това какво представлява деянието на служителя под прикритие, разгледано е правоотношението, което се създава при извършване на деяние от служител под прикритие. Авторът е разгледал допустимостта на деянието на служител под прикритие. Потвърждава се тезата, че деянието не е общественоопасно и се опровергават схващанията, че е невиновно или ненаказуемо.

Глава Втора на дисертационния труд е свързана с изследването на въпроси, които имат предимно практическа насоченост. Разгледани са обективните признаци и начин на извършване на деянието, извършено от служител под прикритие. Направен е анализ на субекта на деянието и някои субективни признаци на деянието. В тази връзка са и направените от автора изводи, а именно, че: деянието на служителя под прикритие трябва да е осъществено при пълното и точно спазване на нормативните актове, в рамките на предоставените му правомощия. Субектът на деянието винаги е служител от специализирано структурно звено на учреждение, лимитативно изброено в чл. 10г от ЗСРС, на когото е възложено изпълнинеието на конкретния оперативен способ. Деянието е осъзнато човешко поведение и като такова има своите обектвни елементи. Установен е законодетелен дефицит при формулиране на правомощията.

Третата глава обхваща пределите на деянието, извършно от служител под прикритие, превишаване на рамките, правните последици от деянието и отграниченията и систематизация на деянието, извършено от служител под прикритие и други обстоятелства, изключващи обществената опасност и противоправност, визирани в НК. Направените обобщения са в посока, че границите на правомерното поведение на служителя се очертават от неговите правомощия, тъй като те му предоставят права, но му вменяват и задължения. Констатирани са законодателни непълноти в нормативната уредба. Направените изводи и обобщения са полезни не само за теоретичното изясняване на проблематиката, но имат и сериозно практическо значение.

В заключението е направено обобщение на изследването.

Приемам направените от автора предложения за промяна на чл. 12б чрез създаването на нова алинея втора с посоченото в дисертацията съдържание. Съгласна съм с приносите, които дисертантът сам е посочил в работата си.

Препоръчвам на автора по-задълбочен анализ и аргументация на тезата, че би следвало да се позволи субект на разглежданото в дисертацията деяние да бъде и лице, което не кадрови разузнавач, а само действа под негово ръководство поради някаква обществена необходимост.

Представеният десертационен труд е комплексен и посветен на значим проблем, това е първото подобно изследване, което може да бъде положително оценено, тъй като се очертават теоретичните и практически проблеми и се посочват възможности за решаването и преодоляването им.

Трудът се отличава с модерен подход при анализа на проблемите, използват се различни методи на изследване. Дисертационният труд показва, че авторът притежава задълбочени теоретични познания в материята, в която работи и умее да им предаде практическа насоченост.

Заключение:

Предвид изпълнението на изискванията, предвидени в чл. 6, ал. 3 от Закона за развитието на академичния състав в Република България и на основание чл. 10, ал. 1 от същия, давам категоричното си положително заключение за присъждане на Герман Христов Германов на научната и образователна степен „Доктор” в област на висшето образовоние 3 „Социални, стопански и правни науки”, професионално направление 3.6. „Право”, /специалност „Наказателно право”/.

Дата: 17.09.2017 г. Подпис: